

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Мовні і концептуальні картини світу

Випуск 54

JAPANFOUNDATION

Видання здійснюється за фінансової підтримки Японської фундації
The proceedings are published under the financial support of the Japan Foundation

Наукові розвідки, присвячені проблемам японської мови, літератури та міжкультурної комунікації.

Научные исследования, посвященные проблемам японского языка, литературы и межкультурной коммуникации.

Scientific entries devoted to problems of the Japanese language, literature and cross-cultural communication.

ВІДПОВІДАЛЬНИЙ РЕДАКТОР	А.Д. Белова, д-р філол. наук, проф.
РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ	А.Д. Белова, д-р філол. наук, проф.; В.Б. Бурбело, д-р філол. наук, проф.; І.О. Голубовська, д-р філол. наук, проф.; Н.Ю. Жлуктенко, канд. філол. наук, проф.; В.І. Карабан, д-р філол. наук, проф.; Н.Ф. Клименко, д-р філол. наук, проф.; Н.М. Корбозерова, д-р філол. наук, проф.; Г.Г. Крючков, д-р філол. наук, проф.; О.С. Снитко, д-р філол. наук, проф.; Л.І. Шевченко, д-р філол. наук, проф.
Адреса редколегії	01030, м. Київ, б-р Тараса Шевченка, 14 Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Інститут філології, тел. 239-32-58
Рекомендовано	Вченою радою Інституту філології 24.03.15 (Протокол № 7)
Зареєстровано	Міністерством юстиції України, свідоцтво про реєстрацію друкованого засобу масової інформації КВ №16155-4627Р Постанова президії ВАК України Протокол №1-05/7 від 09.06.99
Засновник	Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Відповідальний за випуск	Ю.В. Осадча, канд. філол. наук
Адреса видавця	04080, Україна, м. Київ-80, а/с 41 Тел./факс: (044) 227-38-48, 227-38-28; www.burago.com.ua, e-mail: info@burago.com.ua

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, економіко-статистичних даних, власних імен та інших відомостей. Редколегія залишає за собою право скорочувати та редагувати подані матеріали. Рукописи та дискети не повертаються.

УДК 821.581:521

А. Акімова, студ.,
Київський національний університет
імені Тараса Шевченка, Київ

ОСОБЛИВОСТІ ВЕРБАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПТУ КОХАННЯ В КИТАЙСЬКІЙ ТА ЯПОНСЬКІЙ МОВАХ

Досліджено особливості вербалізації концепту кохання в китайській та японській мовах, що базуються на соціокультурних та релігійних нормах, які формувались протягом багатьох десятиліть років.

Ключові слова: кохання, релігійні норми, даосизм, конфуціанство, синтоїзм

Кохання незалежно від того, про яку країну ми говоримо, належить до вищих духовних цінностей, що втілюють для людини моральний ідеал. Китай та Японія не є винятками. З давніх-давен у китайській філософській традиції існувало кілька підходів до трактування кохання. Концепт кохання найкраще розкривається у визначеннях кохання, що існують у різноманітних теоріях, у різних релігіях, які кожна по-своєму трактує, чим насправді є кохання. Вербальне вираження почуття кохання пов'язано із соціокультурними та релігійними нормами суспільства.

Для аналізу вербалізації концепту, ми розглядаємо також і лексичний фрагмент національної мовної картини світу. На вербалізацію етносом навколишнього світу впливають два фактори: навколишнє середовище та національний менталітет.

З давнини в Китаї розрізняли поняття кохання, шлюбу та інтимних стосунків. Можна навіть говорити про певну сексуальну свободу, хоча тільки для чоловіків, тому що вони могли мати по декілька дружин і наложниць. Любов відіграє важливу роль у конфуціанстві. «Кохання – початок і кінець нашого існування. Без кохання немає життя. Тому кохання є тим, перед чим мудра людина схиляє голову», – відомий вираз Конфуція, засновника конфуціанства. Головний догмат конфуціанства, «жень», трактують як кохання [Шамшур 2012, с.133].

Розрізнення кількох рівнів кохання, поряд із іншими факторами, протиставляло конфуціанське вчення іншій філософській школі – моїзму. Моїзи, засновник моїзму, ноголошував на «універсальному коханні» або «неподільному коханні» (漸隄). Він вважав, що людина повинна любити родини інших так само, як і свою власну. Конфуціанці ж вважали це великим насиллям над природою людини. Конфуціанство не залишало простору для романтичних стосунків. Основне призначення шлюбу полягало у забезпеченні продовження роду народженням нащадків і не мало жодного

відношення до щастя подружжя. Тому батьки вирішували, з ким одружувати дітей. Якщо після весілля батькам чоловіка не сподобається дружина, він повинен був розлучитися, не зважаючи на власне бажання. У родині бажання дітей повинні були підкорюватися бажанням батьків. Стосунки між чоловіком та дружиною також були формальними та підкорялися ієрархії. З часом конфуціанці почали засуджувати оповідання та вистави, що зображували молодих людей, які не зважають на етичні догми та ритуали заради свого кохання [Шамшур 2012, с.134].

Даосизм – єдина докорінно китайська релігія, у ній найяскравіше віддзеркалюється самобутність китайського народу. Даосизм має складну та багатогранну структуру із різними духовними практиками, установками та віруваннями, які об'єднуються у цьому понятті. Історія даосизму налічує більше двох тисяч років. За цей період ставлення до кохання змінювалося від епохи до епохи. Любов у даосизмі трактується, в першу чергу, як любов до життя. До інтимного життя китайці ставилися не менш серйозно, ніж в інших країнах. Ще дві тисячі років тому давні цілителі-даоси писали відверті, зрозумілі книги про кохання та інтимні стосунки. Теорії дао протягом багатьох століть формували принципи інтимних стосунків китайців. На стосунки між чоловіком і жінкою впливали три основні фактори, а саме: соціальна приниженість жінки, раціоналістична винахідливість чоловіків та вільні від комплексу провини елементи вірувань даосів. Для китайців інтимні стосунки були найчистішим та безпосереднім вираженням взаємодії космічних сил інь та ян. Ось класична сентенція із «Книги змін»: «Одне інь, одне ян – ось що таке Шлях». Інтимні стосунки, на думку даосів, є великим мистецтвом, що слугує вивільненню та просвітленню Чистого Бажання, що приховане у надрах інстинкту і є творчим імпульсом життя.

З розвитком різних релігій у китайців змінювались погляди та ставлення до кохання, вони могли й відверто про це говорити або ж навіть засуджувати кохання, тому ще з давніх-давен почали існувати ніби непомітні натяки на кохання та свої почуття, так і сформувалась образна система для вираження своїх почуттів, яку стали застосовувати письменники у своїх творах. Візьмемо за приклад юанську драму «Західний флігель». У китайській мові, квіти сливи або персика означали кохання двох людей, або прихід весни, що також несе у собі значення зародження кохання. Квіткою хлопцеві міг називати свою кохану, що означало «красунечка».

У «Західному флігелі» обличчя коханої Чжан порівнює з 红藕«ніжною квіткою фуцуна» [Меньшиков 2003, с. 144], це є червоний лотос, та ще одне традиційне порівняння. Адже фучжун – це є червоний лотос [Меньшиков 2003, с. 390], саме він говорить про те що її лице бездоганне як пелюстці лотосу.

切记眉毛如何扶起她，

脸颊微妙受膏

我记得薄碧玉 –

脖内衣

绿色裙绣凤，

腿像一个黄金藕。 [Меньшиков 2003, с.146]

Згадаю, як брови підвела,
Щічки припудрила тонко вона,
Згадується тонка яшма-
Шії її білизна,
Юбка зелена вишита феніксом,
Ніжки як лотос золотий. [Меньшиков 2003, с.160]

Яскравим прикладом у «Західному флігелі» є фенікс – це щастя, гармонія у подружному житті (традиційно уявляли двох птахів – самця фен (凤) і самку хуан (凰), – які завжди літали разом):

只天, 我没看见它 –
多么想念她极大。
凤凰是寻找他的女友,
全边界飞 [3]

Тільки день я не бачив її,-
Як безмежно за нею сумую.
Фенікс шукає подругу свою,
Всі кордони облітає ... [Меньшиков 2003, с. 233]

З цих прикладів бачимо, що герої творів часто застосовували певні образи, що завуальовано натякали на їх почуття до коханої.

Варто зазначити, що суттєвий вплив на формування концепту кохання й у японській культурі справляла релігія упродовж усієї історії цієї країни. Саме релігія диктувала, а інколи й нав'язувала суспільству ті чи інші норми моралі, правила поведінки, визначала статус чоловіка та жінки, регламентувала їхні взаємини [Сав'як 2009, с.324]. Релігійні засади давнього японського суспільства, які зумовили формування найглибшого, найдавнішого шару концепту кохання є синтоїзм (神道 (шінто:) – «шлях богів») – традиційна релігія Японії, заснована на анімістичних віруваннях давніх японців, де об'єктами поклоніння виступає безліч божеств та духів померлих.

Про ставлення синтоїзму, а відтак і населення Японії, до взаємин між чоловіком та жінкою, до вияву почуттів, до статевих відносин між партнерами яскраво свідчать міфи, записані у «Коджікі» (古事記) (712 р.) – найвідомішій пам'ятці давньояпонської літератури, основній священній книзі синтоїстського трикнижжя [Сав'як 2011, с. 191].

Під час формування колективної японської свідомості ми бачимо що основою відносин є не взаємна любов та прихильність партнерів один до одного, а потреба продовження роду, що, у свою чергу, робить статеві стосунки просто необхідними. У «Коджікі» ми знаходимо розповідь про те, як богиня Ідзанаі опалила лоно, народжуючи дитину-бога, через що вона потрапила до Країни Жовтих Вод – царства мертвих. Ідзанаі хоче повернути свою дружину та вирушає за нею. Знайшовши її у царстві мертвих, він їй каже: «Люба моя дружинька-богиня! Країна, яку я і ти створювали, ще не до кінця створена. Тому необхідно тобі повернутися» [Харитонов 2007, с. 12] (знову ж таки, необхідність продовження роду – основний мотив). Проте коли Ідзанаі бачить свою дружину при світлі, коли він бачить, що її обличчя і тіло спотворені, колишня прив'язаність вмиль зникає, колишній люблячий чоловік зрікається своєї коханої, і врешті-решт вони стають найзапеклішими ворогами [Харитонов

2007, с. 13]. Виходячи з цього, можемо припустити, що дружба та повага партнерів один до одного, душевна та духовна близькість між ними, якій відводиться значна роль у релігійній думці західного світу, не мала суттєвого значення з точки зору синтоїзму, натомість на перший план виходила потреба продовження роду, а фізична близькість між партнерами не мала жодних ознак гріховності.

Міфи, що складають «Коджікі», є дуже показовими, – вони, з одного боку, задокументували основні цінності та норми моралі тогочасного японського суспільства, а з іншого – на багато століть уперед зумовили ставлення японців до стосунків між чоловіком та жінкою. Тому вся історія відносин між чоловіком та жінкою протягом дуже тривалого часу не має жодного відтінку святенництва. Варто також зазначити, що синтоїзм ніколи не знав такого важливого інституту європейського суспільства, як чернецтво. Відповідно, про безшлюбність мова також не йшла [Сав'як 2009, с. 326].

Варто також зазначити, що буддизм не приніс у стосунки між чоловіком та жінкою більшої духовності, хоча цього і можна було очікувати, зважаючи на зміст основних принципів буддизму, розглянутих нами вище. Можна припустити, що буддійська ідея мінливості та нетривкості усього, що відбувається з людиною, зокрема людського буття, також не посприяла розвитку почуття прив'язаності та відданості між партнерами, оскільки буддизм вчить людину тому, що все у світі тимчасове, ні до чого не варто звикати та прив'язуватись, а така думка дуже добре вписувалася у тогочасні уявлення про стосунки між чоловіком та жінкою.

Також варто зазначити що і японська література не стала винятком і в ній також застосовувалась система образів та символів що завуальовано виражали почуття чоловіка до жінки. Апогеєм розвитку художньої літератури епохи Хейан можна вважати роман «Генджі-моногатарі» (源氏物語 – «Повість про принца Генджі»), написаний у 1008 р. придворною дамою Мурасакі Шікібу. У романі йдеться про стосунки чоловіка аристократичного походження з величезною кількістю жінок – різних і за віком, і за статусом. Твір найяскравіше демонструє уявлення тогочасного японського суспільства про те, якими мають бути стосунки між чоловіком та жінкою: чоловік дізнавався, що десь живе приваблива та схильна до мистецтв дівчина та відправляв їй віршоване повідомлення про свою зацікавленість. Після певного періоду листування дівчина вирішувала, чи зустрічатися їй із залицяльником. Тут ми зможемо так само прослідкувати, у чому особливість вербалізації концепту кохання, листи насичені образами і символами та різними натяками [Сав'як 2009, с.325].

Отже, особливості концепту кохання базуються на етико-релігійних уявленнях про відповідне почуття та є складником образного компоненту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Алексеев В. М. Наука о Востоке: статьи и документы / В. М Алексеев. – М., 1982. – 535 с.
2. Васильев Л. С. Некоторые особенности системы мышления, поведения и психологии в традиционном Китае // Китайская традиция и современность / Л. С Васильев. – М., 1976. — 580 с.
3. Золотая серия китайской литературы «Китайская классическая драма» [перевод Л. М. Меньшиков]. – СПб., 2003. – 416 с.

4. Кодзики. Мифы древней Японии / [пер. с яп. Харитонов В]. – М., 2007. – 256 с.
5. Сав'як Н. В. Імена концепту ЛЮБОВ в японській лінгвокультурі / Н. В. Сав'як // Studia Linguistica. – 2009. – Vol. 2. – С. 323-328.
6. Сав'як Н. В. ЛЮБОВ як емоційно-телеономний концепт / Н. В. Сав'як // Studia Linguistica. – 2009. – Vol. 3. – С. 282-287.
7. Сав'як Н. В. Репрезентація концепту ЛЮБОВ у свідомості носіїв японської лінгвокультури за даними асоціативного експерименту / Н. В. Сав'як // Мовні і концептуальні картини світу. – 2011. – вип. 34. – С. 190-194.
8. Шамшур М. А. Концепт кохання в культурно-специфічному контексті картини світу китайського етносу / М. А. Шамшур збір. наук. праць: Studia Linguistica Випуск 6. КНУ імені Шевченка. – 2012. – С. – 132-137. [Електронний ресурс]. Режим доступу : http://www.philology.kiev.ua/library/zagal/Studia_Linguistica_6_2/132_137.pdf.

А. Акімова, студ.,

Киевский национальный университет
имени Тараса Шевченко, Киев

ОСОБЕННОСТИ ВЕРБАЛИЗАЦИИ КОНЦЕПТА ЛЮБОВЬ В КИТАЙСКОМ И ЯПОНСКОМ ЯЗЫКАХ

Исследованы особенности вербализации концепта любви в китайском и японском языках, основанные на социокультурных и религиозных нормах, которые формировались на протяжении многих десятилетий.

Ключевые слова: *любовь, религиозные нормы, даосизм, конфуцианство, синтоизм.*

А. Акімова, студент,

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv

FEATURES OF VERBALIZATION FOR THE CONCEPT OF LOVE IN CHINESE AND JAPANESE LANGUAGES

The features of verbalization for the concept of love in Chinese and Japanese languages, based on cultural and religious norms that formed over many decades are being studied.

Key words: *love, religious norms, Daoism, Confucianism, Shintoism.*

ЯПОНСЬКА ЛІНГВІСТИКА ТА ПЕРЕКЛАД

А. Акімова

- ОСОБЛИВОСТІ ВЕРБАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПТУ КОХАННЯ
В КИТАЙСЬКІЙ ТА ЯПОНСЬКІЙ МОВАХ 3

Л. Аністратенко

- АФІКСАЛЬНИЙ СПОСІБ ТЕРМІНОТВОРЕННЯ В ЯПОНСЬКІЙ
ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧИЙ ТЕРМІНОЛОГІЇ..... 8

І. Батюк

- МОВНА СВІДОМІСТЬ ГЕРОЯ ЯК КЛЮЧ ДО ОСМИСЛЕННЯ
ЙОГО ІДЕНТИЧНОСТІ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ МЕДОРУМИ
ШЮНА ТА НАКАГАМІ КЕНДЖІ) 13

О. Гаруст

- АНГЛОМОВНІ ВИРАЗИ НА ЕТИКЕТКАХ ЯПОНСЬКИХ ТОВАРІВ
ЯК ХАРАКТЕРНИЙ ПРОЯВ ЯПОНСЬКОЇ ЛІНГВОКУЛЬТУРНОЇ
СПЕЦИФІКИ 19

Ю. Дзябко

- 19世紀後半～20世紀前半における日本の言語政策とし
ての国語イデオロギー..... 23

Х. Егава

- ロシア語訳三島由紀夫『葵上』におけるジェンダー表現..... 28

С. Жеребчук

- ІНДОНЕЗІЙСЬКО-ЯПОНСЬКА МОВНА ВЗАЄМОДІЯ
В ІСТОРИЧНОМУ КОНТЕКСТІ 34

О. Забуранна

- ЗНАЧЕННЯ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ V-てください
У СУЧАСНІЙ ЯПОНСЬКІЙ МОВІ 42

К. Касьяненко

- ВІЙСЬКОВА МЕТАФОРА У ПОЛІТИЧНОМУ МЕДІА-ДИСКУРСІ
ЯПОНІЇ ТА УКРАЇНИ..... 48

О. Кобелянська

- ТАКСОНОМІЧНИЙ АСПЕКТ ПЕРЕКЛАДУ ЯПОНСЬКОЇ
ОНОМАТОПОЕТИЧНОЇ ЛЕКСИКИ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ 53

Є. Козирєв	
ДО ПРОБЛЕМИ СТВОРЕННЯ ГРЕЦЬКО-ЯПОНСЬКОГО ЛЕКСИКОНУ ПРАВОСЛАВНОЇ БІБЛІЇ	65
Н. Костевич	
ОСОБЛИВОСТІ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ НА ПОЗНАЧЕННЯ ПОЧУТТІВ ЛЮДИНИ: <i>ЙОДЖІДЖЮКУҀО</i>	73
К. Кравець	
ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ОГФОРГАФІЧНИХ І ГРАФІЧНИХ ЗАСОБІВ ЯПОНСЬКИХ РЕКЛАМНИХ ПОВІДОМЛЕНЬ У СФЕРІ КОСМЕТОЛОГІЇ	77
С. Мазур	
ШЛЯХИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОЦЕСУ УНОРМУВАННЯ ЯПОНСЬКОГО ПИСЬМА У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ СТ. (НА МАТЕРІАЛІ ГРАФІЧНОГО ОФОРМЛЕННЯ ТЕКСТУ «ОФУДЕСАКІ»).....	84
А. Медведів	
БАГАТОЗНАЧНІСТЬ ТЕРМІНОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ В ЯПОНСЬКИХ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ ТЕКСТАХ	91
Д. Носова	
СЕМНА ОРГАНІЗАЦІЯ ЛЕКСЕМИ «ЖІНКА» В ЯПОНСЬКІЙ МОВІ.....	97
О. Озерська	
ВАРІАТИВНІСТЬ МОВЛЕННСВИХ АКТИВ ПРОХАННЯ У ДІЛОВОМУ ДИСКУРСІ ЯПОНСЬКОЇ МОВИ.....	103
І. Петриченко	
日本語における時間成分・時間副詞	111
В. Пирогов	
МІСЦЕ ЙОДЗІДЖЮКУҀО В СИСТЕМІ ФРАЗЕОЛОГІЇ СУЧАСНОЇ ЯПОНСЬКОЇ МОВИ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ	114
Н. Сав'як	
КУЛЬТУРНІ РЕЛЯЦІЇ КОМУНІКАТИВНИХ СТРАТЕГІЙ І ТАКТИК, ВИКОРИСТОВУВАНИХ У КОМУНІКАТИВНІЙ СИТУАЦІЇ «СПІЛКУВАННЯ ЗАКОХАНИХ».....	121
І. Сидоркіна	
ВЕРБАЛЬНІ ЗАСОБИ ФОРМУВАННЯ ОБРАЗУ СУЧАСНОЇ ЖІНКИ В ДИСКУРСІ ЯПОНСЬКИХ МЕДІЙ.....	127
Є. Тишкевич	
ФЕНОМЕН “GARDEN PATH” ЯК ДОКАЗ БЕЗВІДКЛАДНОСТІ СИНТАКСИЧНОГО АНАЛІЗУ ЯПОНСЬКОГО РЕЧЕННЯ	133

Ю. Федотова	СПОСОБИ НОМІНАЦІЇ ГОЛОВНОГО ГЕРОЯ У «ПОВІСТІ ПРО ПРИНЦА ГЕНДЖІ» МУРАСАКІ ШКІБУ	139
В. Філонова	КУЛЬТУРНО МАРКОВАНА ЛЕКСИКА ЯК ДЖЕРЕЛО НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНОЇ ІНФОРМАЦІЇ	143
С. Цимбал	ПРОЦЕС АДАПТАЦІЇ КИТАЙСЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ЧЕН'ЮЙ В ЯПОНСЬКІЙ МОВІ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ СЕНСОРНОЇ КАРТИНИ СВІТУ	147
В. Шевченко	ГЛЮТОНІЧНА ТЕРМІНОЛОГІЯ ЯПОНСЬКОЇ МОВИ ТА СПОСОБИ ЇЇ ПЕРЕКЛАДУ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ	153

МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ЯПОНСЬКОЇ МОВИ ТА ПЕРЕКЛАДУ

К. Комісаров	ЗАГАЛЬНІ ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ ПЕРЕКЛАДУ СТУДЕНТІВ-ЯПОНІСТІВ У ВНЗ УКРАЇНИ	158
Ю. Локшина	ВИКЛАДАННЯ ФОРМ ВВІЧЛИВОСТІ В ЯПОНСЬКІЙ МОВІ ЗА ДОПОМОГОЮ ІГОР	169
Д. Моріта, О. Куліш, І. Гаженко	日本語入門者のためのコースデザインー ウクライナ人学習者を対象にー	175
М. Туркот	自律を目指した読解授業試案	180
Й. Ябусакі	場所を表す格助詞「に」と「で」～和露対照言語研究から のアプローチ～	186

ЯПОНСЬКА ЛІТЕРАТУРА

Т. Біляніна	ПРОБЛЕМИ ВИВЧЕННЯ ТВОРЧОСТІ ЯПОНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЇ ПИСЬМЕННИЦІ КЬОКО МОРИ	191
--------------------	--	-----

<i>А. Бондарєва</i>	ЯПОНСЬКА ПОЕТИЧНА ТРАДИЦІЯ В ЗАХІДНІЙ ПРОЗІ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНІВ ЮДІТ ГОТ'Є “УЗУРПАТОР” ТА “ПРИНЦЕСИ КОХАННЯ”).....	195
<i>А. Букрієнко</i>	ГРАФІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОЕЗІЇ ЯПОНСЬКОГО ФУТУРИЗМУ (НА ПРИКЛАДІ ВІРША ХІРАТО РЕНКІЧІ 「飛鳥」).....	200
<i>А. Букрієнко, В. Цимбалюк</i>	ОСОБЛИВОСТІ СИМВОЛІЧНОГО ВИРАЖЕННЯ ЕДІПОВОГО КОМПЛЕКСУ В ЯПОНСЬКІЙ МІФЛОГІЇ.....	206
<i>В. Зеленицова</i>	ТЕОРІЯ МНОЖИННОСТІ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ МИСТЕЦТВА НА МАТЕРІАЛІ НОВЕЛ АКУТАГАВА РҮНОСКЕ.....	211
<i>Ю. Малахова</i>	ОСОБЛИВОСТІ ОБРАЗУ ЖАБИ У ЯПОНСЬКІЙ НАРОДНІЙ КАЗЦІ «ЖАБА З ОСАКА Й ЖАБА З КІОТО» (НА МАТЕРІАЛІ ПЕРЕКЛАДУ Ф. ПУЩЕНКА).....	217
<i>О. Мостова</i>	ЖАНРОВО-ТЕМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОДОРОЖНІХ НОТАТОК НА БАЗІ ЯПОНСЬКОЇ БЛОГОСФЕРИ ПРО ПОДОРОЖІ ДО УКРАЇНИ.....	225
<i>Ю. Осадча</i>	ЖАНР ПЕРЕДМОВА <i>ДЖЬОБУН</i> У ЛІТЕРАТУРНОМУ КАНОНІ ЯПОНІЇ.....	230
<i>Є. Прасол</i>	ПРОБЛЕМА ВИЗНАЧЕННЯ ОБРАЗУ ЯПОНІЇ У ТВОРЧОСТІ МАСАХІКО ШІМАДА.....	237

ЛІНГВОКРАЇНОЗНАВСТВО ЯПОНІЇ

<i>О. Великая</i>	ЭКОНОМИЧЕСКАЯ ДИПЛОМАТИЯ ЯПОНИИ И УКРАИНА: НЕКОТОРЫЕ ИТОГИ И ПЕРСПЕКТИВЫ.....	245
<i>А. Ворончихіна</i>	ЕКОЛОГІЧНА КУЛЬТУРА ЯПОНІЇ.....	250
<i>К. Климчук</i>	ЯПОНСЬКА ПРОПАГАНДА ПРОТЯГОМ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.....	256

<i>A. Клімашевський</i>	
ІНСПІРАЦІЇ ЯПОНСЬКИХ МОТИВІВ У МИСТЕЦТВІ СЕЦЕСІЇ ЛЬВОВА І СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ.....	261
<i>C. Козловський</i>	
СЕППУКУ У ЯПОНСЬКІЙ СЕРЕДНЬОВІЧНІЙ ТРАДИЦІЇ ПЕРІОДУ НАМБОКУ–ЧЬО (1336-1392 РР.)	269
<i>I. Срібняк</i>	
ГАЗЕТА «MAINICHI SHIMBUN»: ШТРИХИ ДО ІСТОРІЯ ЇЇ ВИДАННЯ....	275
<i>A. Штевіна</i>	
КЛАСИЧНІ КОНЦЕПЦІЇ «ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА» ПІСЛЯВОЄННОЇ ЯПОНІЇ У ЯПОНСЬКІЙ ПОЛІТИЧНІЙ ДУМЦІ.....	279

Наукове видання

Мовні і концептуальні
картини світу

Випуск 54

Макет і комп'ютерне верстування: *О. Мумінова*

Підписано до друку 24.04.2015 р.

Формат 60 x 84 $\frac{1}{16}$. Папір офсетний. Гарнітура «Тип Таймс».

Обл.-вид. арк. 24,29. Ум.-друк. арк. 18,68. Наклад 300 прим. Зам. № 1446.

Видавничий дім Дмитра Бураго

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру ДК № 2212 від 13.06.2005 р.

04080, Україна, м. Київ-80, а/с 41

Тел./факс: (044) 227-38-48, 227-38-28; e-mail: conf@burago.com.ua

www.burago.com.ua